

قدرت‌های استکباری در جریان چالش‌س‌با نظام جمهوری اسلامی ایران که ریشه در ماهیت ضداستکباری تشکیل‌دهنده این نظام دارد، سعی در تضعیف، منزوی کردن و از پا انداختن آن دارند. جبهه استکبار از ابتدای شکل‌گیری نظام جمهوری اسلامی ایران همواره با توسل به حربه‌های مختلف در زمینه‌های نظامی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی تمام تلاشش را جهت پیشبرد اهداف خود داشته و در دوره‌های مختلف بنا به شرایط، اقدامات خود را در زمینه‌ای خاص متمرکز کرده‌است. در سال‌های اخیر نیز اقتصاد تبدیل به اصلی‌ترین حوزه فعالیت‌های ضدایرانی سران استکبار شده و آنان سعی دارند اقتصاد کشور را از طریق مبادلات خارجی از پای در آورند و بدین وسیله روح نوامند نظام مقدس جمهوری اسلامی را از کالبد آن خارج کرده و با دمیدن روح شیطانی خود، آن را به ناکجاآباد بی‌هویتی سوق دهند، از این رو باید با اتخاذ تدابیر مناسب بر این چالش فایق شد که رهبر معظم انقلاب با طرح اقتصاد مقاومتی و تاکید پیاپی بر تحقق و عملیاتی شدن آن، تدبیری مناسب را در راستای رفع این چالش برای جامعه سرمشق کردند.

- تعریف اقتصادمقاومتی**

این موضوع چنانکه از قید اضافی مقاومت پیداست، از مقوله دفاع در کشمکش‌های اقتصادی است و چنانکه در تعاریف آمده روشی است برای مقابله با تحریم‌ها علیه یک منطقه یا کشور تحریم‌شده،در شرایطی که صادرات و واردات هیچ کدام برای آن کشور مجاز نیست، در اقتصاد مقاومتی،اولویت نخست تحلیل نقطه‌های فشار است، یعنی بررسی کنیم قدرت خارجی در استفاده از حربه‌های اقتصادی روی چه مسائلی حساسیت دارد تااز طریق شناخت این نقاط، ضعف‌ها را به قوت، و تهدیدها

استاد دانشگاه و نظریه‌پرداز مشهور روابط بین‌الملل

در کتابی به تشریح دلایل دروغگویی سیاستمداران در موضوعات سیاست خارجی به مردم کشورهای خودشان پرداخته است. اینکه «جورج دبلیوپوش»، رئیس‌جمهور اسبق آمریکا و اعضای کابینه‌اش افکار عمومی را در سال ۲۰۰۳ درباره سلاح‌های کشتار جمعی «صدام» دیکتاتور سابق عراق جهت توجیه حمله به این کشور فریب دادند، اکنون در سایه اسناد و مدارک بین‌المللی واقعیتی است که در آن تردیدی باقی نیست، شاید در اینکه رهبران سیاسی مسیحاری کشورهای دیگر هم برای توجیه سیاست‌های‌شان، بویژه در عرصه سیاست خارجی به «دروغگویی» متوسل می‌شوندنیز کمتر محل شک باشد. با وجود این، موضوع دلایل دروغگویی نخبگان سیاسی، به‌رغم جانبداریهایی که در میان عموم دارد، مساله‌ای است که در ادبیات علمی کمتر به آن پرداخته و کمتر تبیین شده است. کتابی که در سال‌های اخیر «جان مرشایمر» استاد دانشگاه‌شیکاگو و نظریه‌پرداز روابط بین‌الملل با عنوان «چرا سیاستمداران دروغ می‌گویند؟» به چاپ رسانده را باید نخستین گام برای تبیین این مساله تلقی کرد. به گزارش فارس، «مرشایمر» در این کتاب – که خلاصه مهم‌ترین بخش‌های آن در زیر آورده خواهد شد- تلاش می‌کند با تقسیم‌بندی گونه‌های مختلف دروغ‌پردازی‌های رهبران کشورهای جهان و شاهد آوردن از نمونه‌های تاریخی، الگویی نظری برای توصیف، تبیین و پیش‌بینی دروغ‌های راهبردی نخبگان سیاسی و دلایل آنها ارائه کند. هسته اصلی بحث «مرشایمر»(که به گفته خودش در نگاه اول ممکن است قدری عجیب به نظر برسد) را این اصل تشکیل می‌دهد که نخبگان سیاسی معمولاً در مناسباتی که با دیپلمات‌ها وهمسلفان‌شان در سایر کشورها دارند کمتر احتمال دارد به دروغ متوسل شوند تا زمانی که طرف حساب‌شان مردم کشور خودشان است. از آن‌رو که امروز سالگرد حصول توافق است که بسیاری از وعده‌های مطرح‌ه درباره آن به جامعه ایرانی که از سوی مدافعانش مطرح می‌شد،واقعیت‌نیافته‌است، باید رجوع به این دیدگاه مرشایمر قابل توجه باشد. این شایع طبعی یک بحث علمی است و صاحب‌نظران ممکن است پاراهی از ات‌نگاره‌های مطرح شده در آن را نپذیرند اما این امر خود می‌تواند گشایش بحث را از بی‌داشته

باورهای دینی و کنترل مصرف‌گرایی

نقش خانواده در اقتصاد مقاومتی

- حمید مظاهری‌تبار***

بر اقتصاد یک امر عقلایی است. بنابراین اصلاح الگوی

مصرف خانوار سرآغازی برای اصلاح تولید و به طور کلی، اصلاح نظام اقتصادی است. بر این اساس، می‌توان اصلاح الگوی مبتنی بر الگوی مصرف اسلامی را راهبرد بلندمدت در راستای تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی دانست.

ب- پس‌انداز

از جهت پس‌انداز نیز رشد پس‌انداز در اقتصاد و تبدیل پس‌انداز به سرمایه‌گذاری در امر تولید و ایجاد اشتغال عامل کلیدی در مسیر توسعه اقتصادی است. آینده‌نگری یکی از مهم‌ترین ارکان زندگی است که در بعد اقتصادی با پس‌انداز از درآمد امروز برای شرایط نامعلوم پیش رو تبلور می‌یابد. هر چند این امر در کشور ما با مفهوم پس‌انداز برای روز مبادا از گذشته در بین خانواده‌ها وجود داشته‌است ولی در چند دهه اخیر گسترش پدیده شهرنشینی و در پی آن غلبه فرهنگ مصرف‌گرایی بر فرهنگ پس‌انداز، روز به روز کم‌رنگ‌تر شده‌است. آنچه بیش از خود پس‌انداز اهمیت دارد، چگونگی این پس‌انداز است، چرا که تنها با پس‌انداز به شیوه مناسب است که این پس‌اندازها در قالب سرمایه می‌تواند در مسیر صحیح خود به کار گرفته شود و در غیر این صورت در شرایطی که وضعیت مناسبی برای پس‌انداز و سرمایه‌گذاری تعریف نشده باشد، منابع مالی حاصل از این طرح به بازار مصرف سرازیر می‌شود که این امر حاصلی جز افزایش لجام‌گسخته مصرف را در پی نخواهد داشت. در اقتصاد کشورهای در حال توسعه، از جمله ایران، مشکلات متعددی در راه جمع‌آوری و هدایت پس‌انداز به سمت سرمایه‌گذاری وجود دارد. یکی از مهم‌ترین این مشکلات آن است که خانوارها، پس‌اندازهای خود را در راه غیرتولیدی به کار می‌گیرند. از جمله موانعی که در اقتصاد کشور مانع رشد پس‌انداز و سرمایه‌گذاری شده‌است، بالا بودن نرخ تورم است. در چنین شرایطی افراد ترجیح می‌دهند به جای پس‌انداز به سپرده‌گذاری در بانک، شاهد کاهش ارزش پول‌شان در مقابل تورم حاکم بر جامعه باشند. آن را صرف خرید کالا کنند. در واقع برای مردم به تجربه ثابت شده خرید زمین و طلا و فعالیت‌های مشابه آن در محیط تورمی منفعت بیشتری دارد، به طوری که اوراق بهادار با سودهای بالا نیز نمی‌تواند در چنین شرایطی به‌خوبی سرمایه‌های کوچک را جذب کند. راه‌هایی برای افزایش انگیزه پس‌انداز می‌توان از نظر گرفت که عبارتند از: تقویت فرصت‌های سرمایه‌گذاری خرد همراه با تبلیغ آثار مثبت آن در اقتصاد خانواده، همچون تقویت بازار بورس اوراق بهادار و سرمایه‌گذاری در این بازار، که مهم‌ترین بخش بازار سرمایه کشور را

■ ■ ■

سیاستمداران همچنان دروغ می‌گویند!

«آنارشسیک»، بدون هیچ قدرت قاهره مرکزی فعالیت می‌کنند، لذا کشوری که هدف تهدید جدی واقع شود نمی‌تواند شکایتش را به یک مرجع بالاتر واقعی ارائه دهد. به تعبیر مرشایمر، «در جهان بی‌رحم سیاست‌بین‌المللی، هیچ شماره تماس اورژانس وجود ندارد که وقتی کشوری به مشکل دچار می‌شود با آن تماس بگیرد، و حتی اگر چنین شمارهای هم وجود داشته باشند، کسی در آن طرف خط نیست که به تلفن جواب بدهد.»(ص ۱۷)
«بر همین اساس، سیاستمداران می‌دانند که کشورها در جهانی زندگی می‌کنند که خودشان باید گلبم‌شان را از آب بیرون بکشند و هر کاری که لازم است را برای امنیت خودشان انجام بدهند؛ اگر برای این کار دروغگویی و تقلب لازم است، باید آستین‌ها را بالا بزنند.»(ص ۱۹) اما آنچه دروغگویی سیاستمداران به مردم کشور خودشان را برای آسایش و رفاه خودشان می‌کند این است که بر خلاف نظام بین‌المللی، ساختار دولت، سلسله‌مراتبی است، نه آنارشسیک. در دولتی با نظم مناسب، معمولاً یک مرجع بالاتر به نام دولت موجود است که افراد می‌توانند برای احقاق حق به آن مراجعه کنند. نتیجه اینکه، جنس انگیزه‌های تقلب و دروغگویی که هنگام تعامل دولت‌ها با یکدیگر وجود دارد با انگیزه‌هایی که هنگام تعامل افراد در داخل دولت وجود دارد، یکی نیست. از سخن بالا پیداست که «مرشایمر» موارد دروغگویی را تنها منحصر به داخل دولت‌ها نمی‌داند و معتقد است که دروغگویی در بین دولت‌های کشورهای مختلف نیز هر چند کم‌بسامدتر است، اما اتفاق می‌افتد. «مرشایمر» می‌نویسد: «من بحث دروغگویی بین دولت‌ها به شرح موارد متعددی می‌پردازم که در آنها رهبر یک کشور به کشور دیگر دروغ گفته‌است. خواندن این فصل ممکن است باعث ایجاد این برداشت بشود که دروغگویی بین دولت‌ها رفتاری مرسوم در بین دولتمردان و دیپلمات‌ها است. اما، من این مواردی که ذکر کرده‌ام را به سختی یافته‌ام، ضمن اینکه این فصل، دربردارنده تقریباً تمام مواردی است که من توانستم پیدا کنم. آنچه باعث تعجب ویژه من شد این بود که یافتن شواهد مربوط به بلوف‌زنی دولت‌ها در موقعیت‌های

اشاره

آموزش شکنجه

به افسران ساواک در آمریکا

روز ۲۳ تیر ۵۷ «هرالد تریبون» نوشت: در حالی که مملکدرک ساواک بویژه درباره شکنجه زندانیان سیاسی همواره مسورد انتقاد بوده، سیا ارتباط خود با این سازمان را ادامه داده و «تیوپورکتایمز» نیز نوشت: در حال حاضر بیش از ۲۵۰ افسر ایرانی در آمریکا فنون سرکوب تظاهرات و اعمال شکنجه بر زندانیان سیاسی و مردم را فرامی‌گیرند.

روز ۲۳ تیر ۵۷ دو روزنامه پرتیراژ آمریکا در گزارش‌های مستندی به ارتباط گسترده ساواک با سازمان سیا اشاره کردند. «هرالد تریبون» مقاله‌ای را به قلم «تیکلاس گیچ» با عنوان «صادرات ایالات متحده و امنیت شاه» چاپ کرد. در بخشی از این مقاله آمده است: «کوشش درباره سیاست‌های آزادسازی تا جایی به عمل می‌آید که با اهداف شاه مغایرتی ایجاد نکند و این بدان علت است که ایران یکی از کشورهایی است که بیش از حد از ایالات متحده کالا وارد می‌کند […] ایالات متحده همچنین شاه را در ایجاد، سازماندهی و تجهیز نیروهای امنیتی بویژه ساواک، یاری کرده‌است.»

این مقاله می‌افزاید: «ساواک که توسط سازمان سیا در سال ۱۹۵۷ [۱۳۳۵] تشکیل شد، افراد خود را تحت برنامه‌های گوناگون در آمریکا آموزش داده و این وضع تا اواخر دهه ۱۹۶۰ ادامه داشته‌است. این در حالی است که روش‌های ساواک همواره مورد انتقاد قرار داشته‌است. این انتقاد که بیشتر به شکنجه زندانیان سیاسی برمی‌گشت،مقامات امریکایی را وادار کرد کمک‌ها را متوقف کنند […] اما سیا تماس نزدیک خود را با ساواک حفظ کرده‌است و اغلب در عملیات مشترکی که کشورهای جهان رسوم، بویژه شوروی و عراق و افغانستان را شامل می‌شود، همکاری می‌کنند.»

نیکلاس گیچ افزوده‌است: «در حال حاضر ۵۰ مامور سیا در شعبه این سازمان در ایران فعالیت دارند و قرار است دست‌کم یکصد تن از کارشناسان بازنشته‌ضدجاسوسی برای شرکت‌های خصوصی ایالات متحده که برای ایجاد عملیات یک شکست کنترل پیچیده مکالمات رادیویی در خدمت ایران هستند، به آنها اضافه شود. اینکه این کارشناسان چگونه بازنشته‌شده‌اند، خود جای سوال دارد. ایران از زمانی که دولت ترکیه پایگاه‌های سیا را در کشور خود تعطیل کرد، مهم‌ترین پایگاه سیا برای رهبری، جمع‌آوری و ضبط اعلام رادیویی اتحاد شوروی، عراق و افغانستان بود. یکی از هدف‌های اصلی سیا در داخل ایران، نظارت بر وفاداری نیروهای مسلح نسبت به شاه است و با اینکه درباره افسران ارشد شکی وجود ندارد، اطمینان کمتری درباره وفاداری افسران جوان‌تر دیده می‌شود.»

روزنامه پرتیراژ «تیوپورکتایمز» نیز در گزارشی به موضوع روابط ویژه ساواک و سیا پرداخت و نوشت: «به طوری که معلوم است، مشاوران آمریکایی در تاسیس و تشکیل سازمان امنیت ایران فعلاانه شرکت داشته‌اند و این افسران آمریکایی بودند که نیروهای امنیتی را در ایران سازمان دادند و این سازمان را به جدیدترین وسایل مجهز کردند. ساواک را سیا تاسیس کرد و سپس سازمان جاسوسی اسرائیل در تحکیم و بسط آن شرکت مستقیم داشت.»

«تیوپورکتایمز» افزوده است: «۲۰ تن از افسران عالی‌رتبه ساواک در پایگاه نظامی دریایی در ایالت ویرجینیای آمریکا، تعلیمات لازم را دیدند و سپس در کاخ سازمان جاسوسی مرکزی آمریکا (سیا) دوره ویژه سیاسی و جاسوسی را طی کردند. دیگر ماموران ساواک نیز در آمریکا تعلیم داده شده می‌شوند. گفته شده اینک بیش از ۲۵۰ افسر ایرانی در آمریکا تعلیم می‌بینند که قسمت اعظم آنها افسران ساواک هستند که در آمریکا فنون سرکوب تظاهرات و اعمال شکنجه بر زندانیان سیاسی و مردم را فرامی‌گیرند […] اخبار و اطلاعات بین سیا و ساواک به طور مداوم مبادله می‌شود و این دو سازمان دارای روابط بسیار نزدیکی هستند، به طوری که اکثراً در امور مربوط به کشورهای ثالث مشترکاً عمل می‌کنند.»

منبع: روزشمار انقلاب اسلامی، دفتر ادبیات انقلاب اسلامی

۰۹۲۰۳۰۳۳۹۳۰

ار تباط با مادر شبکه‌های اجتماعی